

21. Igék a lelkipásztori szolgálatokhoz

A lelkipásztori szolgálatokhoz kapcsolódó textuáriumban megtalálhatunk törvényt és evangéliumot hirdető verseket és szakaszokat egyaránt. Elénk kerülnek elgondolkodtató, vigasztaló, bátorító, felrázó, lecsendesítő szavak. Természetesen a szolgálatot végző lelkipásztori bölcsességére, belátására, ige által áthatott lelkiismeretére van bízva, hogy ezeket megfelelően használja. A rövid versek a kontextusból kiemelve azt a veszélyt is hordozzák, hogy torzul az eredeti értelem. A lelkész felelőssége, hogy a teljes Szentírás ismeretében és értelmében szólaltassa meg ezeket a mondatokat, nem önálló értelmű, megoldásirecept-szerű anyagként.

A szövegeket természetesen az egyházunkban használt protestáns új fordítású Szentírásból vesszük.

RÖVID IGEVERSEK

Elég most már, Uram! Vedd el életemet. *1Kir 19,4*

Ne rejtse el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgádat! Te vagy az én segítségem, ne vedd el, ne hagyd el, szabadító Istenem! *Zsolt 27,9*

Miért csügged el a lelkem, miért háborogsz bennem? Bízál Istenben, mert még hálát adok neki! *Zsolt 42,6*

* * *

Jézus mondja: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és megvagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. *Mt 11,28*

Jézus így szólt: Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te. *Mt 26,39*

Hiszek[, Uram]! Segíts a hitetlenségemen! *Mk 9,24*

Jézus Krisztus ezt mondja: Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem, és én életemet adom a juhokért. *Jn 10,14.15*

Legyetek irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas! *Lk 6,36*

Jézus így szólt: Ne félj, csak higgy, és meggyógyul. *Lk 8,50*

Jézus így szólt: Ne annak örüljete, hogy a lelkek engedelmeskednek nektek, inkább annak örüljete, hogy a nevetek fel van írva a mennyben. *Lk 10,20*

Jézus ezt mondta Mártának: Sok mindenért aggódsz és nyugtalankodsz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle. *Lk 10,41.42*

Jézus így szólt: Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitják nektek. Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és aki zörget, annak megnyitják. Melyik apa az közületek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle, vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki? Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle. *Lk 11,9-13*

Jézus így szólt: Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon. *Lk 12,48*

Jézus így szólt: Boldog az, aki Isten országának vendége. Jöjjetek, mert már minden készen van! *Lk 14,15.17*

Jézus ezt mondta: Egyetlen megtérő bűnös miatt nagyobb öröm lesz a mennyben, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akiknek nincs szüksége megtérésre. *Lk 15,7*

Légy irgalmas nekem, bűnösnek! *Lk 18,13*

Akkor ki üdvözülhet? Jézus így felelt: Ami lehetetlen az embereknek, az Istennek lehetséges. *Lk 18,26.27*

Jézus így szólt: Ma lett üdvössége ennek a háznak... Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet. *Lk 19,9.10*

Jézus mondta: A Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék a hited. *Lk 22,31.32*

Jézus így szólt: Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek! *Lk 22,46*

Jézus így szólt a kereszten: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek! *Lk 23,34*

Úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. *Jn 3,16*

Így szólt Jézus: Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha. *Jn 6,35*

Jézus mondja: Akit nekem ad az Atya, az mind énhozzám jön, és aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el. *Jn 6,37*

Jézus mondja: Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. *Jn 10,11*

Jézus ezt mondta neki: Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha. *Jn 11,25-26*

Jézus így szólt: Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem! Az én Atyám házában sok hajlék van; elmegyek helyet készíteni a számotokra. *Jn 14,1.2*

Jézus mondja: Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: aki énbennem marad, és én őbenne, az terem sok gyümölcsöt, mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni. *Jn 15,5*

Jézus így szólt: A világon nyomorúságotok van, de bizzatok: én legyőztem a világot. *Jn 16,33*

Uram, Jézus, vedd magadhoz lelkemet! *ApCsel 7,59*

Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál. *Róm 8,28*

Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? Meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. *Róm 8,35.38–39*

Közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának; mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk. *Róm 14,7–8*

Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló. *1Kor 15,10*

E romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba. Amikor pedig ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?” A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény. De hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által! *1Kor 15,53–57*

Mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszat. *2Kor 5,10*

Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért,

hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt. *2Kor 5,14–15*

Elég neked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. *2Kor 12,9*

Egymás terhét hordozzátok, és így töltsétek be Krisztus törvényét. *Gal 6,2*
Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen ezért ne legyetek megfontolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata. *Ef 5,15–17*

Erősödjetek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. *Ef 6,10–11*

Meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára. *Fil 1,6*

Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban. *Fil 4,7*

A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen a ti lelketekkel! *Fil 4,23*

Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az igékkel! *1Thessz 4,13–14.18*

A békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. Hű az, aki elhív erre titeket; és ő meg is cselekszi azt. *1Thessz 5,23–24*

Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívattál. *1Tim 6,12a*

Még jobban kell figyelniük a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk. *Zsid 2,1*

Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, mélyre hatol, az elme és a lélek, az ízületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk. *Zsid 4,12–13*

Ne veszítsétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert áll-

hatatosságra van szükségetek, hogy Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígélet. *Zsid 10,35–36*

Mi is, akiket a bizonyágtevőknek ekkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezető terhet és a bennünket megkörményező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére. *Zsid 12,1–2a*

A lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítétek meg, és egyenes ösvényen járjatok. *Zsid 12,12–13a*

Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. *Zsid 13,8*

Szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket. *Jak 1,21*

Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok. *1Pt 5,7*

Lássátok meg, milyen nagy szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek neveznek minket, és azok is vagyunk. *1Jn 3,1*

Abban lett teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizalommal tekinthetünk az ítélet napja felé, mert ahogyan ő van, úgy vagyunk mi is ebben a világban.

A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrellemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben.

Mi azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. *1Jn 4,17–19*

Én vagyok az Alfa és az Ómega, így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható. *Jel 1,8*

Íme, Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga Isten lesz velük, és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak. *Jel 21,3–4*

Ámen, jöjj, Uram, Jézus! *Jel 22,20*

ZSOLTÁROK

139 ¹A karmesternek: Dávid zsoltára. Uram, te megvizsgálasz és ismeresz engem.

²Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat.

³Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra.

⁴Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram. ⁵Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod. ⁶Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni. ⁷Hova menjek lelked előtt? Orcád előtt hova fussak? ⁸Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is jelen

vagy. ⁹Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék, ¹⁰kezed ott is elérne, jobbod megragadna engem. ¹¹Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a világosság: ¹²a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság. ¹³Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében. ¹⁴Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt. ¹⁵Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna. ¹⁶Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük. ¹⁷Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma! ¹⁸Számolgom, de több a homokszemeknél, és a végén is csak nálad vagyok. ¹⁹Bár megölnéd, Istenem, a bűnöst, és távoznának tőlem a vérontó emberek! ²⁰Akik csalárdul beszélnek rólad, ellenségeid, hazugul mondják ki nevedet. ²¹Ne gyűlöljem-e gyűlölőidet, Uram? Ne utáljam-e támadóidat? ²²Határtalan gyűlölettel gyűlölöm őket, hiszen nekem is ellenségeimmé lettek. ²³Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! ²⁴Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!

51 ¹A karmesternek: Dávid zsoltára, ²abból az időből, mikor nála járt Nátán próféta, mert bement Dávid Betsabéhoz. ³Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal! ⁴Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkeimtől tisztíts meg engem! ⁵Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van. ⁶Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted. ⁷Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem. ⁸Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem. ⁹Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó. ¹⁰Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél. ¹¹Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet! ¹²Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem! ¹³Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem! ¹⁴Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem egészséges legyen, ¹⁵hogy taníthassam utaidra a hűtleket, és a vétkesek megtérjenek hozzád. ¹⁶Ments meg, mert vért ontottam, ó, Isten, szabadító Istenem! És igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem. ¹⁷Nyisd

meg ajkamat, Uram, és dicséretedet hirdeti szám. ¹⁸Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen. ¹⁹Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem! ²⁰Tégy jót a Sionnal kegyelmesen, építsd fel Jeruzsálem kőfalait! ²¹Akkor majd kedveled a helyesen bemutatott áldozatokat, az égőáldozatot és a teljesen eléggő áldozatot. Akkor majd áldozhatnak oltárodon bikákat.

130 ¹Zarándokének. A mélységből kiáltok hozzád, Uram! ²Uram, halld meg szavam, füled legyen figyelmes könyörgő szavamra! ³Ha a bűnöket számon tartod, Uram, Uram, ki marad meg akkor? ⁴De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged. ⁵Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígérétemben. ⁶Lelkem várja az Urat, jobban, mint az örök a reggelt, mint az örök a reggelt. ⁷Bízzál, Izráel, az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud váltani. ⁸Meg is váltja Izráelt minden bűnéből.

90 ¹Mózesnek, Isten emberének imádsága. Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. ²Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten! ³A halandót visszatéríted a porba, és ezt mondod: Térjete vissza, emberek! ⁴Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrvtásnyi idő éjjel. ⁵Elragadod őket, olyanok lesznek, mint reggelre az álom, mint a növekvő fű: ⁶reggel virágzik és növekszik, estére megfonnyad és elszárad. ⁷Bizony elmúlunk haragod miatt, indulatod miatt hirtelen semmivé leszünk, ⁸ha magad elé állítod bűneinket, titkolt vétkeinket orcád világossága elé. ⁹Elmúlik minden napunk haragod miatt, úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajtás. ¹⁰Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnénk. ¹¹Ki tudja, milyen erős haragod, és milyen félelmetes felháborodásod? ¹²Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk! ¹³Fordulj hozzánk, Uram! Meddig késeled? Könyörülj szolgáládon! ¹⁴Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben! ¹⁵Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt! ¹⁶Legyenek láthatóvá tetteid szolgáládon és méltóságod fiaikon! ¹⁷Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!

13 ¹A karmesternek: Dávid zsoltára. ²Meddig tart ez, Uram? Végképp megfeledkeztél rólam? Meddig rejtetted el orcádat előlem? ³Meddig kell magamban tanakodnom, és bánkódnom szívemben naponként? Meddig kerekedhetik fölém ellenségem? ⁴Tekints rám, hallgass meg, Uram, Istenem! Tartsd meg szemem ragyogását, ne jöjjön rám halálos álom! ⁵Ne mondhasa ellenségem: Végeztem vele! Ne ujjonghassanak ellenfeleim, hogy ingadozom! ⁶Mert én hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az Úrnak, mert jót tett velem.

40 ¹A karmesternek: Dávid zsoltára. ²Várva vártam az Urat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat. ³Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és az iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet. ⁴Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az Urat, és bíznak benne. ⁵Boldog ember az, aki az Úrba veti bizodalját, nem igazodik a kevélyekhez és az elvetemült hazugokhoz. ⁶Uram, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, mint amit fel tudnék sorolni. ⁷Véresáldozatban és ételáldozatban nem telik kedved: nyitott fület adtál nekem. Égőáldozatot és vétekáldozatot nem kívánsz. ⁸Akkor így szóltam: Íme, megjelentem, a könyvtelkercsben írva van rólam. ⁹Abban telik kedvem, Istenem, hogy akarodat teljesítsem, törvényed szívemben van. ¹⁰Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, Uram! ¹¹Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségedről és szabadításodról. Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt. ¹²Uram, ne vond meg tőlem irgalmadat, szereteted és hűséged őrizzen szüntelen! ¹³Mert annyi baj vett engem körül, hogy megszámlálni sem lehet. Bűneim büntetése utolért engem, áttekinteni sem tudom őket, számosabbak hajam szálainál, és a szívem is elhagyott engem. ¹⁴Légy kegyelmes, Uram, és ments meg, Uram, siess segítségemre! ¹⁵Szégyenkezzen, piruljon mindenki, aki életemet el akarja venni! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek! ¹⁶Rettegjenek szégyenükben, akik hahotázva beszélnek rólam! ¹⁷Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Úr! ¹⁸Elesett és szegény vagyok, de gondol rám az Úr! Te vagy segítségem és megmentőm, Istenem, ne késlekedj!

31 ¹A karmesternek: Dávid zsoltára. ²Hozzád menekülök, Uram, ne szégyenüljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan! ³Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kősziklám, erős váram, segíts rajtam! ⁴Mert te vagy az én sziklaváram; vezess és terelgess engem nevedért! ⁵Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek nekem, mert te vagy az erősségem. ⁶Kezredre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, Uram, igaz Isten! ¹⁰Légy kegyelmes, Uram, mert bajban vagyok, szemem elhomályosodott a bánattól, odavan testem-lelkem. ¹¹A gond miatt vége lesz életemnek, a sóhajtozás miatt esztendeimnek. Bűnöm miatt megrokkant az erőm, csontjaim sorvadoznak. ¹²Minden ellenségem gyaláz engem, szomszédaim félnek, ismerőseim megrettennek, ha látnak az utcán, elfutnak előlem. ¹³Elfelejtettek, mintha meghaltam volna, olyan lettem, mint egy kallódó tárgy. ¹⁴Mert hallom sokak suttogását: Iszonyú baj van vele! Rólam tanácskoznak egymás közt, el akarják venni az életemet. ¹⁵De én bízom benned, Uram, vallom: Te vagy Istenem! ¹⁶Kezredben van sorsom, ments meg ellenségeim és üldözőim kezéből! ¹⁷Ragyogjon rá orcád szolgálóra, segíts rajtam hűségesen! ¹⁸Uram, ne szégyenüljek meg, ha hívlak téged! Szégyenüljenek meg a bűnösök, tűnjenek el a holtak hazájában! ²⁰Milyen nagy a te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz! Ebben részesíted a hozzád menekülőket minden ember szeme láttára. ²³Én már azt gondoltam ijedtemben, hogy eltaszítottál magadtól. De te meghallgattad könyörgő szavamat, amikor hozzád kiáltottam segítségért. ²⁴Szeressétek az Urat, ti, hívei mind!

27 ¹Dávidé. Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék? Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék? ²Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek. ³Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom. ⁴Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az Úr, és gyönyörködhessem templomában. ⁵Megóv engem sátrában a veszedelem napján. Elrejt sátra mélyén, magas kősziklára helyez engem. ⁶Így hát fölemelt fővel állok ellenségeim között, ezért örvendezve mutatok be áldozatot az Úr sátrában, és éneket zengek az Úrnak. ⁷Halld meg, Uram, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg! ⁸Ha ezt mondod: Járuljatok színem elé, szívem így válaszol: Színed elé járulok, Uram! ⁹Ne rejtse el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgálodat! Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyj el, szabadító

Istenem! ¹⁰Ha apám, anyám elhagyna is, az Úr magához fogad engem. ¹¹Uram, taníts meg utadra, vezess a helyes ösvényen, mert ellenségeim vannak! ¹²Ne dobj oda ellenségeim indulatának, mert hamis tanúk támadtak rám, bosszút lihegnek. ¹³De én hiszem, hogy még meglátom az Úr jóságát az élők földjén. ¹⁴Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban!

23 ¹Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. ²Füves legelőn terelget, csendes vizekhez vezet engem. ³Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. ⁴Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem. ⁵Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam. ⁶Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.

37 ³Bízzál az Úrban, és tégy jót, akkor az országban lakhatsz, és biztonságban élhetsz. ⁴Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit! ⁵Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik: ⁶világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít. ⁷Légy csendben, és várj az Úrra! Ne indulj fel, ha az alattomos embernek szerencsés az útja! ⁸Tégy le a haragról, hagyd a heveskedést, ne légy indulatos, mert az csak rosszra visz! ¹¹Az alázatosak öröklik a földet, és teljes békességet élveznek. ¹²Ármánykodik a bűnös az igaz ellen, és acsarkodik ellene. ¹³Az Úr nevet rajta, mert látja, hogy eljön majd a napja. ²²Akiket megáld az Úr, öröklik a földet, akiket megátkoz, elpusztulnak. ²³Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki. ²⁴Ha elesik is, nem marad fekvé, mert az Úr kézen fogja. ²⁹Az igazak öröklik a földet, és ott laknak mindvégig. ³⁰Bölcsen beszél az igaz ember szája, és a nyelve igazat mond. ³¹Isten törvénye van a szívében, nem ingadoznak lépteit. ³⁴Reménykedj az Úrban, maradj az ő útján! Ő felmagasztal, és öröklöd a földet; meglátod, hogy kiirtja a bűnösöket. ³⁷Vigyázz, hogy feddhetetlen légy, ügyelj, hogy becsületes maradj, mert a jövő a béke emberéé! ³⁹Az igazak segítséget kapnak az Úrtól, erőt a szükség idején. ⁴⁰Megsegíti az Úr, megmenti őket, megmenti a bűnösöktől, megszabadítja őket, mert hozzá menekülnek.

107 ¹Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete! ²Így szóljanak az Úr megváltottai, akiket megváltott az ellenség kezéből, ³és összegyűjtött a

különböző országokból; keletről, nyugatról, északról és délről. ⁴Vannak, akik bolyongtak a pusztában, úttalan utakon, nem találtak lakott várost. ⁵Éheztek is, szomjaztak is, elcsüggedt a lelkük. ⁶De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő kimentette őket szorult helyzetükből. ⁷A helyes útra vezette őket, hogy lakott városba jussanak. ⁸Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, ⁹mert megitta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket. ¹⁰Vannak, akik sötétségben ültek, a halál árnyékában, nyomorultan vasra verve, ¹¹mert engedetlenek voltak Isten parancsával szemben, megvetették a Felséges döntését. ¹²Ezért szenvedéssel törte meg szívüket, elbuktak, nem volt segítőkük. ¹³De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő megszabadította őket szorult helyzetükből. ¹⁴Kihozta őket a sötétségből, a halál árnyékából, köteleiket pedig letépte. ¹⁵Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, ¹⁶mert betörte az érckapukat, és leverte a vaszarakat. ¹⁷Vannak ostobák, akiknek szenvedniük kellett vétkes életük és bűneik miatt. ¹⁸Minden ételtől undorodtak, már a halál kapuihoz jutottak. ¹⁹De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő megszabadította őket szorult helyzetükből. ²⁰Elküldte igéjét, meggyógyította és a sír mélyéről kimentette őket. ²¹Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, ²²mutassanak be hálaáldozatot, beszéljék el ujjongva tetteit! ²³Vannak, akik hajókon a tengerre szálltak, munkájukat a nagy vizeken végezték. ²⁴Ezek látták az Úr tetteit, csodáit a mélységes tengeren. ²⁵Szavára forgósél támadt, fölemelték őket a hullámok. ²⁶Égig emelkedtek, majd a mélybe zuhantak, kétségbeestek a veszedelemben. ²⁷Imbolyogtak, tántorogtak, mint a részegek, bölcsességük egészen odalett. ²⁸De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő kiszabadította őket szorult helyzetükből. ²⁹Lecsendesítette a forgószelet, elcsitultak a hullámok. ³⁰Örültek, amikor azok elsimultak, és a kívánt kikötőbe vezette őket. ³¹Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért és az emberekkel tett csodáiért! ³²Magasztalják őt a nép gyülekezetében, és dicsérik a vének gyűlésében! ³³A folyókat pusztává tette, a forrásokat sivataggá, ³⁴a gyümölcstermő földet szikessé a rajta lakók gonoszága miatt. ³⁵A pusztában bővizű tavat árasztott, a szomjú földön forrásokat. ³⁶Éhezőket telepített oda, akik várost alapítottak lakóhelyül. ³⁷Mezőket vetettek be, és szőlőket ültettek, amelyek termést és gyümölcsöt hoztak. ³⁸Megáldotta őket, és nagyon elszaporodtak, állatokban sem láttak hiányt. ³⁹De azután megfogyatkoztak, és görnyedeztek az elnyomás, a baj és a gond miatt, ⁴⁰amikor gyalázatot zúdított az előkelőkre,

és úttalan pusztaságban kellett bolyonganiuk. ⁴¹De a szegényeket oltalmazza a nyomorúságban, nemzetségüket megszorítja, mint egy nyájat. ⁴²Látják a becsületesek, és örülnek, az álnokok pedig befogják szájukat. ⁴³Aki bölcs, jegyezze meg ezeket, és értse meg az Úr kegyelmes tetteit!

25 ¹Dávidé. Uram, utánad sóvárog a lelkem! ²Benned bízom, Istenem, ne szégyenüljek meg, ne nevéssenek ki ellenségeim! ³Senki se szégyenüljön meg, aki benned reménykedik, azok szégyenüljenek meg, akik ok nélkül elpártolnak tőled! ⁴Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem! ⁵Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem. ⁶Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak. ⁷Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz! Kegyelmesen gondolj rám, mert te jóságos vagy, Uram! ⁸Jó és igaz az Úr, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat. ⁹Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat. ¹⁰Az Úr minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit. ¹¹A te nevedért, ó, Uram, bocsásd meg bűneimet, mert sok van! ¹²Azt az embert, aki féli az Urat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza. ¹³Élete boldog marad, és utódai öröklik a földet. ¹⁴Közösségben van az Úr az őt féltőkkel, szövetségére tanítja őket. ¹⁵Szemem állandóan az Úrra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából. ¹⁶Fordulj felém, és könyörülj rajtam, mert magányos és nyomorult vagyok. ¹⁷Enyhítsd szívem szorongását, szorult helyzetemből szabadíts ki! ¹⁸Lásd meg nyomorúságomat és gyötrődésemet, és bocsásd meg minden vétkeimet! ¹⁹Nézd, mennyi ellenségem van! Gyűlölnék kegyetlen gyűlölettel. ²⁰Tartsd meg életemet, ments meg, ne szégyenüljek meg, mert hozzád menekültem! ²¹Feddhetetlen becsület őrizzen engem, mert benned reménykedem. ²²Szabadítsd ki, ó, Isten, Izráelt minden nyomorúságából!

69 ²Segíts meg, Istenem, mert nyakamig érnek a vizek! ³Feneketlen iszapba süllyedtem, nincs hol megállnom. Örvénylő vizekbe estem, elsodort az ár. ⁴Belefáradtam a kiáltozásba, kiszáradt a torkom, szemem elhomályosodott, míg Istenemre vártam. ⁵Hajam szálainál is többen vannak, akik ok nélkül gyűlölnék. Sok hazug ellenségem akar elnémítani engem. Azt kell visszaadnom, amit nem raboltam. ⁶Istenem, te tudod, milyen balga voltam, vétkeim nincsenek elrejtve előtted. ⁷Ne szégyenkezzenek miattam, akik benned reménykednek, Uram,

Seregeknek Ura! Ne érje gyalázat miattam azokat, akik hozzád folyamodnak, Izráel Istene! ⁸Mert érted vállaltam gyalázatot, érted borítja szégyenpír arcomat. ⁹Idegenné lettem testvéreim számára, anyám fiai sem ismernek rám. ¹⁰Mert a házad iránti féltő szeretet emészt; rám hull a gyalázat, ha téged gyaláznak. ¹¹Sírtam, és böjttel gyötörtem magam, de ez csak gyalázatomra vált. ¹²Ha gyászruhát öltöttem, szóbeszéd ért miatta. ¹³Engem szólnak meg a kapuban üldögélők, rólam szólnak a borivók nótái. ¹⁴De én hozzád imádkozom, Uram, a kegyelem idején, Istenem. Nagy szeretettel hallgass meg, hűségesen segíts meg! ¹⁵Húzz ki a sárból, hogy el ne sülyedjek, hadd meneküljek meg gyűlölőimtől, az örvénylő vizekből! ¹⁶Ne sodorhasson el a víz árja, ne nyelhessen el a mélység, ne záruljon be fölöttem a kút szája! ¹⁷Hallgass meg, Uram, jóságos szeretettel, nagy irgalmaddal fordulj hozzám! ¹⁸Ne rejtsd el orcádat szolgálád elől! Bajban vagyok, siess, hallgass meg! ¹⁹Jöjj hozzám, és válts meg engem, ments meg ellenségeimtől!

103 ¹Dávidé. Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! ²Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! ³Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet, ⁴megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg. ⁵Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé. ⁶Minden elnyomottal igazságosan és törvényesen bánik az Úr. ⁷Megismertette útjait Mózesrel, cselekedeteit Izráel fiaival. ⁸Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy. ⁹Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké. ¹⁰Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk. ¹¹Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt. ¹²Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket. ¹³Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az Úr az istenfélőkhöz. ¹⁴Hiszen tudja, hogyan formált, emlékszik rá, hogy porból lettünk. ¹⁵Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága. ¹⁶Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni. ¹⁷De az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is; ¹⁸azokkal, akik megtartják szövetségét, és arra törekszenek, hogy teljesítsék rendelkezéseit. ¹⁹Az Úr a mennyben állította fel trónját, királyi hatalmával mindenben uralkodik. ²⁰Áldjátok az Urat, angyalai, ti, hatalmas erejűek, akik teljesítitek parancsát, és hallgattok parancsszavára! ²¹Áldjátok az Urat, ti, seregei, szolgálói, akaratának végrehajtói! ²²Áldjátok az Urat, ti, teremtményei, mindenütt, ahol uralkodik! Áldjad, lelkem, az Urat!

111 ¹Dicsérjétek az Urat! Hálát adok az Úrnak teljes szívből a becsületes emberek körében és közösségében. ²Nagyok az Úr tettei, kikutathatják, akiknek csak kedvük telik benne. ³Munkája fenséges és ékes, igazsága örökre megmarad. ⁴Emlékezetessé tette csodáit, kegyelmes és irgalmas az Úr. ⁵Eledelt adott az istenfélőknek, örökké emlékezik szövetségére. ⁶Hatalmas tetteit kijelentette népének, nekik adta a pogányok birtokát. ⁷Kezének munkái igazak és jogosak, rendelkezései maradandóak, ⁸rendíthetetlenek mindörökké, igazán és helyesen vannak megalkotva. ⁹Gondoskodott népe megváltásáról, örökre elrendelte szövetségét, szent és félelmetes az ő neve. ¹⁰A bölcsesség kezdete az Úr félelme. A józan eszűek mind eszerint élnek. Az ő dicsérete örökre megmarad.

116 ¹Szeretem az Urat, mert meghallgatja könyörgésem szavát. ²Felém fordította fülét, ezért őt hívom segítségül, amíg csak élek. ³Körülfontak a halál kötelei, a sírtól való rettegés fogott el engem, nyomorúságban és bánatban van részem. ⁴De az Úr nevét hívom segítségül: Ó, Uram, mentsd meg életemet! ⁵Kegyelmes és igazságos az Úr, irgalmas a mi Istenünk. ⁶Megőrzi az Úr az együgyűeket, elesett vagyok, de ő megsegít. ⁷Légy újból nyugodt, lelkem, mert jól bánt veled az Úr! ⁸Megmentettél engem a haláltól, szememet a könnyhullatástól, lábamat az elbukástól, ⁹az Úr színe előtt járhatok az élők földjén. ¹⁰Hittem, ha így szólok is: Igen elesett vagyok! ¹¹Kétségbeesésemben mondtam: Minden ember hazug! ¹²Mit fizessek az Úrnak a sok jóért, amit velem tett? ¹³A szabadságért fölemelem a poharat, és az Úr nevét hirdetem. ¹⁴Teljesítem az Úrnak tett fogadalmimat egész népe jelenlétében. ¹⁵Drágának tekinti az Úr híveinek halálát. ¹⁶Ó, Uram, én a te szolgád vagyok, szolgád vagyok, szolgálóleányod fia: levetted rólam a bilincset. ¹⁷Hálaáldozatot mutatok be neked, és az Úr nevét hirdetem. ¹⁸Teljesítem az Úrnak tett fogadalmimat egész népe jelenlétében, ¹⁹az Úr házában, udvaraiban, tebenned, Jeruzsálem! Dicsérjétek az Urat!

OLVASMÁNYOK

Jób 14,1-6 ¹Az asszonytól született ember élete rövid, tele nyugtalansággal. ²Kihajt, mint a virág, majd elfonnyad, árnyékként tűnik el, nem marad meg. ³És te még így is rossz szemmel nézed, őt is a törvény elé idézed?! ⁴Van-e tiszta ember, tisztátalanság nélküli? Nincs egyetlenegy sem. ⁵Ha meg vannak határozva napjai, ha számon tartod hónapjait, ha határt szabnál neki, amelyet

nem léphet át, ⁶akkor légy hozzá elnéző, hogy nyugalma lehessen, míg eljön a várt pihenőnapja, mint a napszámosnak!

Préd 3,1–14 ¹Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt. ²Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak. Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az ültetvény kitépésének. ³Megvan az ideje az ölésnek, és megvan az ideje a gyógyításnak. Megvan az ideje a rombolásnak, és megvan az ideje az építésnek. ⁴Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek. Megvan az ideje a gyásznak, és megvan az ideje a táncnak. ⁵Megvan az ideje a kövek szétszórásának, és megvan az ideje a kövek összerakásának. Megvan az ideje az ölelésnek, és megvan az ideje az öleléstől való tartózkodásnak. ⁶Megvan az ideje a megkeresésnek, és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a megőrzésnek, és megvan az ideje az eldobásnak. ⁷Megvan az ideje az eltépésnek, és megvan az ideje a megvarrásnak. Megvan az ideje a hallgatásnak, és megvan az ideje a beszédnek. ⁸Megvan az ideje a szeretetnek, és megvan az ideje a gyűlöletnek. Megvan az ideje a háborúnak, és megvan az ideje a békének. ⁹Mi haszna van a munkásnak abból, amiért fáradozik? ¹⁰Láttam azokat a bajokat, amelyeket Isten azért adott az embereknek, hogy bajlódjanak velük. ¹¹Szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől a végéig, amelyeket megalkotott. ¹²Rájöttem, hogy nincs jobb dolog, mint ha örül az ember, és a maga javára törekszik egész életében. ¹³De az is Isten ajándéka, hogy az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. ¹⁴Rájöttem, hogy mindaz, amit Isten tesz, örökké megmarad; nincs ahhoz hozzátenni való, és nincs belőle elvenni való. Azért rendezte Isten így, hogy féljék őt.

Ézs 40,27–31 ²⁷Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé. ²⁸Hát nem tudod, hát nem hallottad? Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtmője! Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. ²⁹Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi. ³⁰Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. ³¹De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Ézs 53 ¹Ki hitte volna el, amit hallottunk, és az Úr karjának ereje ki előtt volt nyilvánvaló? ²Mint vesszőszál sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattunk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna. ³Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalom férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődünk vele. ⁴Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. ⁵Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. ⁶Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. ⁷Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját. ⁸Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?! ⁹A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után, bár nem követett el gonoszságot, és nem beszélt álnokul. ¹⁰Az Úr akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az Úr akarata célhoz jut vele. ¹¹Lelki gyötrelmeitől megszabadulva, elégedetten szemléli majd őket. Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket. ¹²Ezért a nagyok között adok neki részt, a hatalmasokkal együtt részesül zsákmányban, hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.

Ézs 55,6–11 ⁶Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! ⁷Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani. ⁸Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr. ⁹Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál. ¹⁰Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek, ¹¹ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.

Jer 29,11–14a ¹¹Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. ¹²Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. ¹³Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam. ¹⁴Megengedem majd, hogy megtaláljatok – így szól az Úr –, és jóra fordítom sorsotokat: összegyűjtelek titeket minden nép közül; mindenholnan, ahová csak szétszórtalak – így szól az Úr.

JSir 3,22–26 ²²Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: ²³minden reggel megújul. Nagy a te hűséged! ²⁴Az Úr az én osztályrészem – mondom magamban –, ezért benne bízom. ²⁵Jó az Úr azokhoz, akik benne reménykednek, akik hozzá folyamodnak. ²⁶Jó csendben várni az Úr szabadítására.

Mt 5,3–10 ³Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. ⁴Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. ⁵Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet. ⁶Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtettek. ⁷Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. ⁸Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent. ⁹Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek. ¹⁰Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.

Mt 6,25–34 ²⁵Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, se testetekért, hogy mibe öltözködjetek. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruháznál? ²⁶Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e ti értékesebbek azoknál? ²⁷Aggódásával pedig ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy perccel is? ²⁸Mit aggódtok a ruházattal? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak, ²⁹de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül akár csak egy is. ³⁰Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűeket? ³¹Ne aggódjatok tehát, és ne kérdezzétek: Mit együnk? – vagy: Mit igyunk? – vagy: Mit öltünk magunkra? ³²Ilyesmikért a pogányok törik magukat; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. ³³Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek

ráadásként megadatnak majd nektek. ³⁴Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.

Mt 16,24–26 ²⁴Akkor Jézus ezt mondta tanítványainak: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem! ²⁵Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az életét érterem, megtalálja azt. ²⁶Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjúl a lelkéért?

Mk 4,35–41 ³⁵Amikor este lett, így szólt hozzájuk: Menjünk át a túlsó partra! ³⁶Ők pedig otthagya a sokaságot, csatlakoztak hozzá, minthogy ő már a hajóban volt; de más hajók is követték őt. ³⁷Ekkor nagy szélvihar támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgyhogy az már kezdett megtelni. ³⁸Ő pedig a hajó hátsó részében a vánkoston aludt. Ekkor felébresztették, és így szóltak hozzá: Mester, nem törődsz azzal, hogy elveszünk? ³⁹Ő pedig felkelt, ráparancsolt a szélre, és azt mondta a tengernek: Hallgass el, némulj meg! És elült a vihar, és nagy csendesség lett. ⁴⁰Akkor ezt mondta nekik: Miért féltek ennyire? Még mindig nincs hitetek? ⁴¹Nagy félelem fogta el őket, és így szóltak egymáshoz: Ki ez, hogy a szél is, a tenger is engedelmeskedik neki?

Lk 1,46–55 ⁴⁶Mária pedig ezt mondta: Magasztalja lelkem az Urat, ⁴⁷és ujjong az én lelkem megtartó Istenemben, ⁴⁸mert rátekintett szolgálóleányának megalázott voltára: és íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék, ⁴⁹mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az ő neve, ⁵⁰irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre az őt félőkön. ⁵¹Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfuvalkodottakat. ⁵²Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel; ⁵³éhezőket látott el javakkal, és bővelkedőket küldött el üres kézzel. ⁵⁴Felkarolta szolgáját, Izráelt, hogy megemlékezzék irgalmáról, ⁵⁵amint kijelentette atyáinknak, Ábrahámnak és az ő utódjának mindörökké.

Lk 2,29–32 ²⁹Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, ³⁰mert meglátta szemem üdvösségedet, ³¹amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára, ³²hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak és dicsőségül népednek, Izráelnek.

Lk 10,25–28 ²⁵Ekkor felállt egy törvénytudó, hogy megkísértse őt, és ezt kérdezte: Mester, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet? ²⁶Ő pedig ezt mondta neki: Mi van megírva a törvényben? Hogyan olvasod? ²⁷Ő pedig így válaszolt: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, és felebarátodat, mint magadat.” ²⁸Jézus ezt mondta neki: Helyesen feleltél: tedd ezt, és élni fogsz.

Jn 1,1–14 ¹Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és az Ige Isten volt. ²Ő kezdetben Istennél volt. ³Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. ⁴Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. ⁵A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be. ⁶Megjelent egy ember, akit Isten küldött, akinek a neve János. ⁷Ő tanúként jött, hogy bizonyóságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. ⁸Nem ő volt a világosság, de bizonyóságot kellett tennie a világosságról. ⁹Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. ¹⁰A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: ¹¹a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. ¹²Akik pedig befogadták, azoknak hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, ¹³akik nem vérből, sem a test, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek. ¹⁴Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.